

benhavns 4de Valgkreds ved jo ogsaa godt, at vi fra vor Side aldrig have været begejstrede for disse Skattelov-Baner, hvori Folketinget er kommet ind siden 1897, lige saa lidt som en hel Række Medlemmer af Venstre, hvad jeg allerede har dokumenteret. Disse Love have for os været af den Art, at vi maatte kritisere dem og stille Ændringsforslag til dem; de skulde ikke blive meget daarligere, før vi overhovedet maatte forlade dem og stemme mod dem. Ærede Medlemmer ville erindre, at da de Reedtz-Thottske Skattelove forelaa, og der blev stemt om dem her i Tinget i Foraaret 1897, stemte vi for disse Skattelove, men samtidig stemte vi for Toldreformen. Det maa ærede Medlemmer ikke glemme, at da var den direkte Skattereform sat i Forbindelse med Toldreformen. For øvrigt vare disse Love af den Art, at da der fra det ærede Medlem for Køge (Alberti) i Vinteren eller Foraaret 1900 forelaa et indgribende Ændringsforslag, der forandrede dem i stor-agrarisk Retning, stemte vi imod denne Ændring — en Ændring, der i visse Henseender pegede frem mod netop det, som her foreligger, om Skatternes Afskrivning, — og da denne Ændring dog blev vedtaget, stemte vi mod alle Forslag, skønt Toldreformen altsaa den Gang var med — ja, Toldreformen stemte vi naturligvis paa. Saa kom den parlamentariske Folketingskommission. Den foretog visse Fremskridt, men vi havde ganske vist troet, den vilde have foretaget ganske anderledes Fremskridt. Naar man hørte de Udtalelser, der, inden den blev nedsat, faldt fra Ordføreren her i Salen, det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), vil man vide, at han netop sagde det, jeg sagde forleden Dag og som Ordføreren (T. Larsen) bebrejdede mig, at Reedtz-Thott's Love vare Højreløve, men at nu skulde Kommissionen rejse Venstres Tanker. Det var de Ord, der faldt fra det ærede Medlem for Ringkøbing og det ærede Medlem for Kalundborg gjorde opmærksom paa de store Mangler, der vare ved de Reedtz-Thott'ske Skattelove, og som nu skulde afhjælpes af Kommissionen. Saa foretog Kommissionen ganske vist visse Fremskridt, idet den indførte den stigende Skala og

optog den mellemkommunale Beskatning, — i denne var der dog det Tilbageskridt, at man indskrænkede Kommunernes Ret til at udskrive Skat efter stigende Skala; man gav dem, som jeg sagde forleden, Snørlyv paa. Men der er en Ting, som endelig ikke maa glemmes under Skatteforhandlingerne, nemlig, at den parlamentariske Kommission foretog et uhyre stort Tilbageskridt, begik en demokratisk Fejl af skæbnsvanger Betydning, idet den lod Toldreformen falde. Det var et uhyre Tilbageskridt fra de Reedtz-Thott'ske Love, thi i dem skulde der reformeres paa de indirekte Skatters Omraade lige saavel som paa de direkte. Vort Standpunkt var netop, at naar man vilde komme Hartkornsbesidderne til Hjælp med saa store Summer, som der er Tale om, maatte vi ikke glemme hele den store ubemidlede, besiddelsesløse Del af Befolkningen, som kun kan hjælpes ved Reform af den indirekte Beskatning. Dette Standpunkt er det gamle demokratiske Standpunkt. Det opgav Kommissionen, og derfor har jeg ikke kunnet istemme Lovprisningerne over denne Kommission. Tvertimod, jeg synes, det markerer et sort Punkt, et af de mørkeste Punkter i Told- og Skatteforhandlingernes Gang gennem 30 Aar. Men derfor er jeg naturligvis ikke blind for, at som Led i en rent storpolitisk Manøvre er Skattekommissionen et Mesterstykke.

Den ærede Ordfører (T. Larsen) bebrejdede mig forleden, at jeg paa en Gang havde sagt, at jeg naturligvis maatte anerkende den Dygtighed, hvormed man havde manøvreret storpolitisk — hvorledes man end maatte bedømme det Resultat, der realpolitisk set var kommet frem. Jeg synes ikke, der deri er nogen Modsigelse. Man kan godt, naar man ser tilbage paa de 5 Aar siden 1897, se, at der er manøvreret med Dygtighed, saaledes at man først manøvrerede Reedtz-Thott bort, dernæst manøvrerede Hørring og til sidst Sehested bort for endelig selv at komme paa Taburetterne. Jeg kan godt erkende, at det er en Række dygtige Manøvrer, her ere udførte, uden derfor at godkende, at, naar disse Manøvrer ende med, at Venstre kommer til Maalet, det saa dermed skal være forpligtet til at fastholde hver taktisk